

Ivana Kostić, DIVSI ŠKUJSKI/PPI VOLK

50 GODINA KUTIJE ŠIBICA

Baka je cijelu noć putovao kako bi zaigrao pred oduševljenom publikom

FILMSKO PUTOVANJE U ZAGREB Blaž Slišković bio je među prvim velikonogometnim zvjezdama koje su zaigrale na legendarnoj Kutiji

JURE BURIĆ

Od ranog djetinjstva bio sam opijen nogometnom igrom, uživao sam u izvedbama nogometnih majstora, divio se lopatačkim znalcima na travnjaku i parketu. Stoga, nikad mi nije bilo teško prijeći stotine i tisuće kilometara, zbog takvog užitka, nikakva barriera nije me mogla omesti. Put iz moje rodne Rame ili poslije iz Mostara, za vrijeme studentskih dana, te neprospavane noći zbog nogometa na mene nisu ostavljali traga niti bili smetnja u ispunjavaju svakodnevnih obveza. Između ostaloga, tako sam redovito bio promatrač završnice malonogometnog turnira Kutija šibica. Moji prijatelji, rodbina i kumovi bili su neizostavno sudionici tog prestižnog malonogometnog sumitra, okupljeni u momčadi Kaj, nazvanoj po kaficu iz ulice pjesnika Dragutina Domjančića, na Kvatriću. Voditelji Kaja bili su ing. Andrija Babić i Branko Babić, a za njih me vezalo čvrsto, neraskidivo, prijateljstvo i kumstvo.

Put dugačak 450 km

Te 1978. godine zacrtali smo posebno velike ambicije, osvojiti Kutiju. Bio bi to "veliki zalogaj", biti prvi medu 224 momčadi, koliko ih je sudjelovalo u okršajima na parketu te zime. Za ostvarenje tog cilja, zapravo sna, bilo je neophodno par kvalitetnih pojačanja, ali ni to ne bi bilo jamstvo.

Unatoč višekilometarskoj razdaljini živio sam s njima za Kutiju i "bio dušom i srcem u Zagrebu" – želio što i oni. Naslov!

Poznavao sam u to vrijeme Blaža Baku Sliškovića, tada jednu od najvećih i najtraženijih nogometnih zvijezda na prostoru bivše države. Baka, tada devetnaestogodišnjak, bio je obožavan gdje god se pojавio, posjedovan popularnost do neba, što zbog brilljantnog baratanja loptom, što zbog neukrotivog i nepredvidivog duha izvan nogometnog igrališta. Mislio sam, "hmmm, otici u Zagreb na Kutiju s Bakom bilo bi to kao dobitak na lotu".

Često sam bio gost u kući Sliškovića i jednom prigodom zamolio ga, onako stidljivo, za jednu veliku uslugu. Da odemo jedan vikend u Zagreb da bi on odigrao dvije utakmice za Kaj. Pristao je

ARHIV SLOBODNE DNEVNE

Hrvatska nogometna legenda Mostara i splitskog Hajduka s Ivicom Šurjakom iz igrackih dana

ASISTI I GOL

Momčad Kaj za koju je nastupa '78., u prvoj je utakmici dobila sastav Šparkase 3:0. Slišković je dvaput asistirao i jednom poentirao, prodavao finte...

odmah, bez dodatnih nagovaranja. Njegov pokojni otac Vlado tada mu je rekao: "Otidite, obvezno! Ti Baka imać u Zagrebu puno svojih navijača, obozavatelja, puno je našeg svijeta, iz Hercegovine i Mostara u Zagrebu, što zbog posla, škole, studiranja... Bit će im draga da se pojaviš na tom turniru."

Na koncu se ispostavilo da mu je otac bio u pravu, mnogi su došli uživati u njegovoj igri na Kutiji šibica i bili nemorni navijači.

U to vrijeme bila je i zrakoplovna linija Mostar - Zagreb - Mostar, karate su odmah nabavljene za prvi mog uči let, a mi spakirali stvari, radosti i vo-

lje nam svakako nije ni manjkalo... Međutim, iznenadna vijest, nimalo ugodna, "izula nas je iz cipela". Odmah me je oblio hladni znoj. Naime, obavijestili su nas da je zbog silnog vjetra, poznate mostarske bure, let za Zagreb otkazan. Bio je petak navečer, a utakmica je bila na programu sutra, u subotu, ujutro u 9 sati. Predložio sam da putujemo taksijem iz Mostara do Banje Luke, a u međuvremenu bi moj prijatelj Andrija Babić došao iz Zagreba do Banje Luke i preuzeo nas. Srećom,

ponekad čudljivi Baka složio se s mojom idejom i krenuli smo te večeri, na put dug oko 450 kilometara, na put bez sna. Zbog Kutije šibica! Usput, putujući moralni smo paziti da nam vozač ne zakunja pa smo radili stanke u restoranima kroz Bosnu, kojih je bilo napretak uz cestu, gdje su goste zabavljali raznorazni orkestri, kapele i pjevači(ce). No, tada bi nastajali problemi jer su Baku redovito prepoznavali pa su nas htjeli silom zadržati na još kojoj cug i mezi...

Posiv u Dinamo

U Banju Luku, u hotel Bosna, stigli smo iza pola noći, tu su nas već čekali prijatelji iz Zagreba, Andrija i Branko Babić. Popili smo po jaku kavicu da nas sam ne savlada jer je te noći putem do hrvatske metropole bila gusta magla, uvjeti za putovanje nenormalno teški.

Hvala Bogu, sretno smo stigli, sa svitanjem. Nekoliko sati smo odspavali, a u 9 sati na programu je bio dvoboј protiv Šparkase, za koju su igrali igrači tadašnjeg drugoliča Trešnjevke. Kaj je u prepunoj "Kutiji šibica" dobio 3:0. Slišković je dvaput asistirao i jedan poentirao, bio vrlo raspoložen za igru, prodavao finte, driblao, a potporu, uz bodrenje i pljesak imao je cijelo vrijeme. Bio je svoj na svome!

Druži dvoboј bio je u Domu sportova, a sjećam se, tada je Vlatko Marković, tadašnji trener Dina-

NOVAKIĆ/CROPIX

Blaž Slišković iz trenerskih dana u mostarskom Zrinjskom

u Skoplju Grčku 4:1. Eto, u svega mjesec dana, imao sam dvije velike premijere...

Pljeskal se bradonji

Sjećanja mi nisu nestala, niti izbljedjela, štoviše! Nevjerojatno je koliko je Slišković izazvao zanimanje svojim dolaskom i nastupom tada u Kutiji. Primjerice, zagrebački sportski mediji dali su mu uzpirajuće mnogo prostora. Pokojni Zvonimir Magdić Amigo, velemajstor pisane riječi i zaljubljenik nogometnih virtuoza, u Sportskim novostima 20. prosinca 1978., u uvodu intervjuva ispod podnaslova "Blaž Slišković zabavlja se malom nogometom na zagrebačkom parketu" i naslova "Ima mladića kraj zelene Neretve..." napisao je:

"Jednom bradonji pljeskal se, na parketu 'Kutije šibica', u Domu sportova. Od srca, spontano. Iskreno. Tko je taj mladić koji je dva dana 'jeo' loptu, koji je i malom nogometu 'zavijenom' na don, dao onaj spektakularni ton? Tko? Blaž Slišković..."

Za voditelja ekipa Kaj, Branka Babića, dolazak Blaža Sliškovića bio je kao da danas u Kutiju dovedete Messija... Tada su komunikacije bile teže izvodive i doći do takve zvijezde bio je rudarski posao...

NE ZABORAVITE SE PRIJAVITI ZA JUBILARNU 50. KUTIJU ŠIBICA

Prijave za turnir traju od danas, 2. do 9. studenog. Više informacija o svemu možete pronaći na službenim stranicama www.kutija-sibica.hr, www.sportskobjekti.hr, na Facebook, te Instagram stranicu, kao i na kontakt mail kutija@kutija-sibica.hr.

224

momčadi sudjelovale su na Kutiji šibica te 1978. godine

ma, želio porazgovarati s Bakom da ga privoli na dolazak u Dinamo, spustivši se do parketa, s tribina...

Uglavnom, i ta utakmica je pozitivno odradena, opet je dvorana bila prepuna, tražila se karta više. Kaj je te godine ušao medu osam najboljih na turniru.

Naša misija bila je sjajno odradena, trebalo se vratiti obvezama. Izabrali smo put vlakom, Zagreb - Mostar. Putovanje je bilo cijelodnevno, od zore do sumraka, kroz Hrvatsku i gradove u BiH, ali zanimljivo društvo u našem kupeu

